

Přečtený oddíl z 1. knihy Mojžíšovy je ve vašich Biblích nazván Obětování jediného syna a je to pro výklad a pochopení jeden z nejtěžších biblických příběhů. Vhodnější by byl nadpis Zkouška Abrahamovy víry. Hledejme společně vnitřní porozumění tohoto drsného SZ vyprávění...

Praotec Abraham žije poměrně klidným a spokojeným životem, neboť má syna Izáka s milovanou Sárrou – syna zaslíbení, dědice nejen hmotných statků, ale i víry v jediného Boha Hospodina. V Abrahamově domácnosti také již nejsou konflikty mezi Sárrou a její služebnou Hagar, matkou Abrahamova 1. syna Izmaela. Ta byla s dvacetiletým Izmaelem poslána pryč. Ale Abraham ví, že je o ně dobře postaráno, tak může být v klidu. Po nemnoha letech je starý praotec podroben těžké zkoušce poslušnosti, zkoušce víry. To slovo „odejdi“ (ve verši 2.) v originální hebrejštině je v tomto tvaru užito ve SZ pouze 2x – zde a před tím při povolání Abrahama, kdy odchází z Cháranu do zaslíbené země. Tento tvar – toto „odejdi“ vyjadřuje v hebrejštině závažnost, naprostou soustředěnost na daný úkol, naprostou bezvýhradnost. Tenkrát se měl Abraham rozloučit s minulostí a plně spolehnout na Hospodina, že jej povede a šťastně dovede do slíbené země a bez viditelných záruk rozmnoží jeho rodinu, jeho rod. Nyní má opět plně a bezvýhradně důvěřovat Bohu, co se týká jeho budoucnosti, ztělesňované synem. **Abraham má Hospodinu odevzdat svou budoucnost.** – Hebrejšтина je většinou velmi stručná, strohá, bez popisování citových výlevů. Také zde – viz verš 3. Ovšem to nevyklučuje Abrahamův těžký vnitřní zápas, jen není slovy popsán. My nevíme, co se v něm odehrávalo za boj. Nebo byl tak odevzdaně poslušný? Nevíme. Ale poslechl, šel. Na 1. místě pro něho byla poslušnost Boha a naprosté spolehnutí se na něho. Domnívám se, že Abraham pevně věřil, že to tak Bůh nenechá, že něco musí udělat, že nenechá Izáka zemřít. Tomu by napovídalo Abrahamovo slovo ke služebníkům, které nechal pod horou: „...a pak se k vám vrátíme.“ Množné číslo! Jako by předpokládal, že se po oběti vrátí oba, on i Izák! - Abraham jde na horu Mórija se synem sám, bez služebníků, bez svědků ... Těžké, rozhodující zápasy musí člověk vždycky vybojovat sám.

Hlavní důvod, proč je v Bibli na první pohled nepochopitelný příběh o zkoušce Abrahamovy víry, je tento: Izrael žil v Palestině v prostředí, kde byly oběti dětí součástí některých pohanských kultů. Lidé si jimi chtěli naklonit bohy, ovlivnit je, donutit je k něčemu. Touto hroznou modloslužbou byli Izraelci ohrožováni a někdy dokonce přitahováni. Protestem proti tomuto pohanství je právě i příběh o obětování Izáka! **Je jasným NE k lidským obětem!** Hospodin nechce lidské oběti. Hospodina není možno ničím donutit, přimět k něčemu. My lidé závisíme jen na jeho milosti, na jeho shovívavosti, na jeho rozhodnutí. Věřící člověk má spolehnout na to, že to s ním Bůh myslí dobře. Máme mu plně důvěřovat a odevzdat mu svou budoucnost, jakkoliv je někdy nejistá nebo obávaná. Odevzdat budoucnost Bohu, modlit se v upřímnosti srdce, ať se stane Jeho vůle, je zcela něco jiného než takové to obecné: „Ono to nějak dopadne,“ jak říkají někteří lidé, věřící v osud, přírodu apod. - V Bibli čteme Boží výrok: „Chci vám dát naději do budoucnosti.“ **Pán říká i nám dnes: Chci vám dát naději do budoucnosti!**